Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26373
Copyright: Admont, Benediktinerstift

habere consilium sciunt. cumq; supna quę amiserant
non considerant esse se heu miseri in bonis putant.
Nequaqm enī ad ueritatis lucem cui conditi fuerant
mentis oculos erigunt. nequaqm ad contemplationē
eternę patrię desiderii aciem tendunt. s; semetipsos
in his ad quę pieci sunt deseremes. uice patrię diligunt
exilium æ patiunt. æ incęcitate qm tolerant. quasi in
claritate luminis exultant. At contra electorū mentes
dum cuncta transitoria nulla ee conspiciunt. ad quę
sint conditę exquirunt. cumq; eorū satisfactioni nil
extra dm sufficit. ipsa inquisitionis exercitatione fati-
gata illę cognitio. in conditoris sui spe æ contempla
tione requiescit. supnis interseri ciuib appetit. æ unus-
quisq; eorū ad huc in mundo corpore positus. mente
iam extra mundū surgit. erumnā exilii qm tolerat
deplorat. æ ad sublimem patriam incessantib se amo
ris stimulis excitat. Cum g dolens uidet qm sit eternū
qd p didit. inuenit salubre consiliū. temporale hoc
despicere qd peuit. æ quo magis crescit consilii scien
tia ut pitura deserat. eo auget dolor: qd nec dum ad
mansura pungat. Vnde bene p salemonē dr: Qui ad
ponit scientiam. adponit dolorē. Qui enī scit iam